

4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Β' ΛΟΥΚΑ)

Ἱεροθέου ἀεροπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἰ.).

Ἦχος πλδ'. Ἑωθινὸν ς'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλδ' Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος πλδ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θεις ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ

θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τη ρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Α νε στησεκ νε κρων η ζω η των α α παν των
και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
σα σθε των δα κρυ ων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι

σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη

Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω

σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλ. Νη ς

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως ταις

ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ υ

ξαι την ε γερσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο μαι

ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν τω τα

φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε τα

ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω μα

τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο

η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις

απ αντας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ πα αρ

χεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ην ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον

το πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη νε
 φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον
 λο γι κον Πα ρα δει σον της Ευ αστην λυ τρω σιν της Οι
 κου με νης πα α σης το με γα κει μη λι ον ο τι σω
 τη ρι α α εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο
 ο σμω και α φε σις των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι
 α του το βο ω ω μεν αυ τη πρε σβευ ε τω σω Υι
 ω και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α
 σθαι τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου σι τον πα να α γι ον
 το ο κο ον σου

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Aν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
 σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ
 λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ
 με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις

μαθηταῖς σου ἐν Σιιων ὅτι ἀνεστήθη
ζωή των ἀπάντων καὶ διελυθη τὰ δεσμά του
θανάτου Κυριε εδοξα σοι
Δόξα

Tαμρατῆς ταφῆσαι Γυναικες κοομισα
ασαί φωνῆς ἀγγελικῆς ἐκ τοῦ ταφου ἡκουου
ὄν παύσασθε τῶν δακρυῶν καὶ ἀντιλυπῆσθε χάραν
κοομισα ἀσθε κραξατε ἀνυμνοῦσαι ὅτι ἀ
νεστήχριστος ὁ ὁ Κυριος ὁ εὐδοκῆσας
σωσαιὼς Θεὸς τῶν γενῶν ἀνθρώπων
Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Eπισοιχαίρει κεχαριτωμένη πα
σα ἡ ἡκτίσις Ἀγγέλων τοῦ συστήμα καὶ ἀνθρώ
πων τοῦ γενῆς ἡγιασμένα ἐκαὶ Πα
ραδεισελογι κεπαρθενικὸν καυχῆμα ἐξ
ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδιὸν γεγενῆσθε ὁ προ
αίωνων ὑπαρχῶν Θεὸς ἡμῶν τὴν γὰρ σὴν

μη τραν θρονον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ραπλα τυ
 τε ρανου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
 ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
 σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Των α γγε λων ο δη η η μος
 πλα γη ο ρω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε εν τα
 τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

T ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{v'}ω ω ²²
μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^uο α στρα ⁹
πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}προ σε φθε εγ ²²
γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^uι δε τε ε υ ⁹
μεις τον τα α φον και η σθη τε ^uο Σω τηρ ⁹
γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^u

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}δι δα ξο ο ²²
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u

A ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα
μον ^{v'}προ στο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς ²²
σαι ^uαλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος ⁹
και ει ει ει ει πε ^{v'}θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ²²
ται μη κλαι ε τε ^uτην α να στα σιν δε α ⁹
πο στο λοις ει ει πα τε ^u

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}δι δα ξο ο ²²
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u

M υ ρ ο φ ο ρ ο ι γ υ ν α ι α ι α ι κ ε ς μ ε τ α μ υ

ρ ω ν ε λ θ ε ς ς ς σ α ι ²² π ρ ο ς τ ο μ ν η η μ α σ θ

Σ ω ω ω ω τ ε ρ ⁹ ε ν η χ θ ν τ ο α γ γ ε ε ε λ θ

π ρ ο ς α υ τ α ς φ θ ε γ γ ο μ ε ε ε ε ν θ ²² τ ι μ ε τ α α α ν ε

κ ρ ω ν τ ο ν ζ ω ω ω ν τ α λ ο γ ι ζ ε σ θ ε ⁹ ω ς θ ε

ο ς γ α ρ ε ξ α ν ε ε ε σ τ η τ θ μ ν η η μ α τ ο ς ⁹

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι ι ι και Υ ι ω ω και αι Α γ ι ω

Π ν ε υ μ α τ ι ⁹

Π ρ ο σ κ υ ν θ μ ε ν Πα τε ε ε ρ α και τ ο ν τ θ

τ θ Υ ι ο ο ο ο ν τε ²² και αι τ ω ω Α α γ ι ο ν

Π ν ε ε ε ε υ μ α ⁹ τ η ν Α γ ι αν Τ ρ ι α α α δ α ε ν

μ ι α τ η ο υ σ ι ι ι ι α ²² σ υ ν τ ο ι ς Σ ε ε ε ρ α

φ ι ι μ κ ρ α α ζ ο ν τ ε ς τ ο Α α γ ι ο ς Α γ ι

ο ς ⁹ Α γ ι ο ς ε ι Κυ υ ρ ι ε ⁹

K αι ν υ υ υ ν και α ει και ει ς τ ς αι ω ω

ω ω ν α α ς τ ω ω ν αι ω ω ν ω ν α μ η ν ⁹

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω ποσ ^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ε κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει
ρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν
σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον

Ο ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος
αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι
ων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ
το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νοφρονου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σουου πα νοι κτιρ μον

Επι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Εκε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προ σχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με α
πο των εν θεν δε

Επι την μητέρα αυτου γην δυνων πας
αυθις αναλυσει του λαβειν βασανους η γε
ρα των βεβιωμενων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αιωναστων αι ω
νων αμην

Αγιω Πνευματι θεολογια μονα
σαστρισαγια ο Πατηρ γαρ αναρχος εξουε
φυο υιος αχροοονωσ και το Πνευμα συυμορ
φον συνθρονον εκ Πατροοσ συνεκλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ιδουδη τι καλον ητιτερπνον αλλητοκα
τοικεινα δελφους ααμαεν του ουτωγαρ Κυριος ε
πηγγειλατω ζωην αιωνιαν

Του ενδυματος αυτου οτακρινατου αγρα
κοσμων κελευει μη δειν φορ ντιζειν

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω
νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον
κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Χ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Χ **Β** α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να

ο Θεος σου Σι^χων εις γενεαν και γενεααα
 αν⁷ αν^ν αλ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Παα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Aι νε σα α τω πνο η η η^ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον^Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων

εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἔστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειφοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ κα θάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιάν μὲ γω γινώσκω καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ νώπιον μὲ στίδι ἀπαν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρον ἐ

νώπιον σε ποιήσῃ οὕτως ἀδικίῳ

θῆς ἐν τοῖς λόγοις σε καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθῆν καὶ ἐν

ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡμῆτηρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειάν ἡγάπησας τὰ ἀ

δηλά και τὰ κρυφὰ τῆς σοφίας σε δὲ λώσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδὲ ὅτι γὰρ ἀληθῆ

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχորός.

Ε ις πολλ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α
μαρτιων μϝ και πασαστας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα εϋθεσ εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

Μη αποριψησ με απο τσ προσωπσσ και
το Πνευμα στο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδσσσ και ασε
βεισ επισε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεοσ ο Θεοσ της
σωτηριιασ μαγαλλιασεται η γλωσσα ματην
δι και οσνησσ

Κυριε ταχειλημου ανοιξεισ και το
στομαμα ναγγελειτην αινεσιν σσ

Οτι ειηθελησασθυσι ανεδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων προ ε

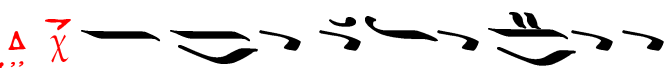
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μθ

A

 να στας ο Ι η σης α πο τς τα

 α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος
καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαιϊκῇ
 ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
 δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὴν φωσφόρον σου, παμμάκαρ, μνήμην σέβω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν οὐρανοφοίτην μυσταγωγόν, θεόληπτον Παῦλον, τὸν τοῦ κόσμου σαγηνευτήν, διδάσκαλον ἔχων θεωρίας, τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τοῦ Παύλου σε γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τοῦ Θεοῦ, μυστήρια μάκαρ περιέσχε, καὶ θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Δόξα.

Νυττόμενος πόθῳ πνευματικῶ, καὶ θείοις λογίοις, ἐν συνέσει προσομιλῶν, τῷ πάντων Δεσπότη πανιέρους, θεολογίας ἀνατέθεικας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φωτὸς αἰδίου θεοπρεπές, δοχεῖον Παρθένε, γενομένη καὶ καθαρὸν, κηλίδων με πάσης ἀμαρτίας, καὶ μολυσμάτων πλῆνον Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἱερολογοῦντα, τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον ἀνακηρύττοντα, πάντες τιμῶμέν σε, χαρμονικῶς συνελθόντες, μάκαρ Ἱερόθεε, καὶ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντονία καὶ νεύσει, καὶ θεικῶ ἔρωτι, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων ἀνατεινόμενος, τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς ταῖς ἐκείθεν, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, μακαριώτατε.

Δόξα.

Φερωνύμως ἐκλήθης, καὶ ἱερὸν ἔνθεον, καὶ ἡγιασμένον θεόφρον ὦφθης ἀνάθημα, τῷ Παντοκράτορι, καὶ Ποιητῇ τῶν αἰώνων, καὶ ναὸν ἐκόσμησας, τὸν ἐπουράνιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς ἄχραντε, γύρον ὁ κατέχων τὰ πάντα φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα, πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τοῦ Ἁγίου Ἱεροθέου.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ νόμασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐκβλύζων τὰ δόγματα· ἢ τῆς ζωῆς γὰρ πηγῆ, ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὧ Ἱερόθεε· Πάτερ ὅσιε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θείας φύσεως οὐκ ἔχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμάνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχ. Ἱερόθεος ἱερώθη σοι πάλαι·

Νῦν δ' αὖ μεταστάς, καὶ συνήφθη σοι, Λόγε.

Ἦοι σῆμα κάλυψε τετάρτη Ἱερόθειον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου Καπιτωλίων. (†715)

Στίχ. Εὐθηκτος ὢν μάχαιρα Πνεύματος Πέτρος,

Τὸ τοῦ ξίφους εὐθηκτον οὐκ ἔδειλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Δομνίνης καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Βερίνης καὶ Προσδόκης. (†303)

Στίχ. Τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα ῥύμμα τρεῖς κόραι

Βιωτικῶν ἔχουσιν ἀγνοημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Αὐδάκτου καὶ Καλλισθένης τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς. (†310)

Στίχ. Εἶφει θανῶν, Αὐδακτε Μάρτυς Κυρίου,

Σὺν Μάρτυσι ζῆς καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Θεοῦ θεωρεῖ κάλλος ἡ Καλλισθένη,

Οὐπερ τὸ θεῖον εἶχεν εἰς σκέπην σθένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμμοῦν τοῦ Αἰγυπτίου. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἀσκήσεως διήλθε τὴν στενὴν τρίβον,

Ἄμμου ὁ θεὸς, καὶ τρυφῆς εὖρε πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φαύστου, Γαΐου, Εὐσεβίου καὶ Χαιρήμονος, τῶν Διακόνων.

Στίχ. Χριστῷ συνήφθη ἡ τετρὰς Διακόνων,

Φαῦστος, Γαΐος, Εὐσέβιος, Χαιρήμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, τοῦ Ταμασέως, μαθητοῦ γενομένου τοῦ Ἁγίου Ἡρακλειδίου.

Στίχ. Ὁσφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,

Εὐζωνος Θεόδωρε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ, τοῦ ἐν Μαραθάσση τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος καὶ εἰς ἡλικίαν εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν εἰρηνικῶς τελειωθέντος.

Στίχ. Ὁ Ἰωάννης ἀρετῶν πλείσταις χρόαις,

Ἐν οὐρανοῖς ἔλαμψεν ὡς ἴρις νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἑλλαδίου, Ὀνησίμου καὶ Ἄμμου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ὁσίοις εὐσεβεστάτου Ἡγεμόνος τῶν Σέρβων Στεφάνου τοῦ Στυλιάνοβιτς καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἑλένης, τῆς διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ἑλισάβετ, ἐν τῇ Μονῇ Σισάτοβατς.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, (δ' Ὀκτωβρίου), μνεῖαν ἄγομεν τῶν ἐλευθερίων τῆς Ἐάνθης καὶ τῆς λοιπῆς Θράκης, καθ' ἣν εὐγνωμόνως ὑμνοῦμεν τὴν ἐλευθερώσασαν ἡμᾶς ἐκ τῆς μακροχρονίου δουλείας Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν Ἀρχαγγελιώτισσαν.

Στίχ. Τὰ σῶστρά σοι ἄδομεν Θεογεννητορ

Ἐάνθη καὶ πᾶσα Θράκη εὐγνωμόνως.

Τετάρτη Ἀρχαγγελιωτίσση ἀείδω Κούρη.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν δυσεξαριθμητῶν Ἁγίων τῆς Κύπρου, τῶν ἀθλήσει καὶ ἀσκήσει ἢ ἐν Ἀποστολικῇ κλήσει καὶ Ἱερατικῇ λειτουργίᾳ καὶ ἐν θαύμασι πλείστοις διαλαμψάντων.

Στίχ. Ἡ Κύπρος ἐόρταζε εὐφραινομένη,

Ἐν σοὶ γὰρ διέλαμψε πληθὺς Ἁγίων.

Κύπρος θεοειδῆ ὁμήγουριν Χριστοῦ ἐταίρων κυδαίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν καὶ τῶν πέντε Ἁγίων τῆς περιπύστου Ἀθωνιάδος Σχολῆς, ἧτοι Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, Μακαρίου τοῦ Νοταρᾶ, Ἐπισκόπου Κορίνθου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ Ἀθανασίου Νεομάρτυρος, τοῦ Κουλακιώτου.

Στίχ. Πεντάριθμον σύστημα δεδοξασμένον

Τὴν θείαν χρηστότητα ἡμῖν αἰτείσθε.

Χορὸν θεουδῆ ἀνέρων ἱερῶν χρεῶν ὕδειν.

Ἔτι δὲ καὶ Σύναξιν πάντων τῶν ἐν Καζάν τῆς Ῥωσίας ἀγιασθέντων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της

εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τθ υ ψι
 στθ ο ο προ φητης Αβ βα κθμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ θ

σα

ὠδὴ ς΄

ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον

και η γαλι α σε το πνευμα με ε πι τω

θε ω ω τω ω σω τη ρι μη

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τει δε γαρ α πο τει νυν μα

κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τει και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Kα θει λε δυ να στα σα πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ εν τας εξα πε στει λε κε
ν8 ς5

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς5 κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'
A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χθ μενος Πα πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε

 ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος

 και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι

 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

 Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ς'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω τερ ει

κα ατ ς σι ι αν α να στας ε εκ τϛ μνη η μα
 τος βρω σε ως συ υμ με τε ε σχες και με σον στα
 ας ε δι ι δα σκες με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν
 ευ θυς δε προ ος ς ρα α νι ον α νε ε ληφ θη ης
 Πα τε ε ρα και Μα θη ται αι αι αι αις πεμ πειν
 τον Πα ρα κλη τον ε ε πη γγει ει λω Υ περ θε
 ε ε Θε α αν θρω πε δο ξα τη ση η ε
 γε ερ σει ει

Θεοτοχίον.

Ο Ποι η τη ης της Κτι ι σε ως και Θε ε
 ος τω ων α πα αν των σαρ κα βρο τει ει αν
 ε ε λα βεν εξ α α χραν τω ων αι μα α των σϛ Πα
 να γι α α Πα ρ θε ε νε και γαρ φθα ρει ει σαν
 πα α σαν την φυ σιν ε ε και νϛ ς ρ γη σε
 πα λιν ως προ ο τϛ το ο κϛ κα τα λι πω ω ω ω
 ων με τα το κον ο θεν πι στω ως σε πα αν

τες α νευ φη μ ε ς μεν κρα α ζοντες χαι ρε

Δε σποι οι να κο ο σμ ε ς

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος πλδ Νη ς

Π Nη α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

A Nη ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη ε

σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τ ε

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος ^v _{δλ} αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος ^v _{δλ} και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτιρωμων και φι λα ανθρωω πως ^v _{δλ}

^χ Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου ^Δ _{δλ} αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τ^ε ^v _{δλ}

K υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το ^v _{δλ} αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον ^v _{δλ} και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσφρα γι

σαν το ^ε _χ αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες ^Δ _{δλ} α φθαρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων ^v _{δλ}

^χ Αινειτε αυτον επι ταις δυναστειαις αυτου ^Δ _{δλ} αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νησ αυ τ^ε ^v _{δλ}

K υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεντην τα φην

σου και την ε ε γε ερ σιν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αἰ νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰ νει τε αυ τον

εν χορ δαιαις και ορ γα νω

Ε πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη

τι τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι να η μας ε

λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει ας του εχθρου και α
θα να τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε
ος δι α της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρωω
πε

Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον

Π ρο σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω
Χρι στε την σην εκ τα φου α να στα σιν δι ης η λευ
θε ρω σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε
σμων και ε δω ρη σω τω κοσμω ως Θε ος ζω ην
αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε ος

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου
μη ε πι

λα θη των πε νη των σ ε ις τε λος

T ο ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρου ντες πα ρα
νο μοι συν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν το

του το ^νδρ συ δε ως α θα νατος Θε ος και παν το δυ

να α μος α νε εστηστρι η η με ε ρος ^νδρ

^νχ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ^Δδρ δι η γη

σο μαι πα α αν τα τα α θαυ μα σι α σθ ^νδρ

Π ο ρευ θεν τος σου εν πυλαις Α δου Κυ ρι ε και

ταυτας συν τρι ψα αντος ο αιχ μα λω τος ου τως ε βο

α ^νδρ τις ε στιν ου ουτος ο τι ου κα τα δι κα ζε ται εν

τοις κα τω τα τοις της γης ^νδρ αλ λα και ως σκη νην κα

τε λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον ^νδρ ε δε

ξα μην αυ το ον ως θνη τον και τρε μω ως Θε ον

παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας ^νδρ

Ἐωθινόν ς.

Ἦχος Πα ρ

Πα λε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^νδρ

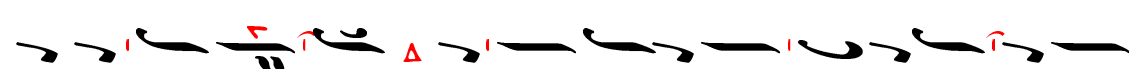
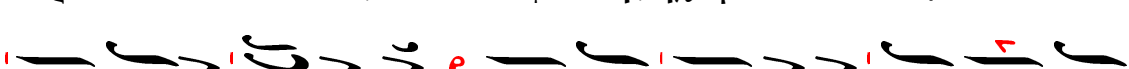
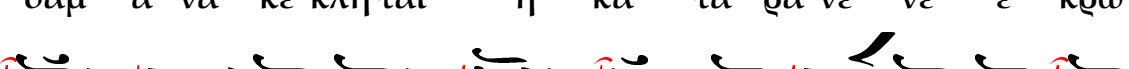
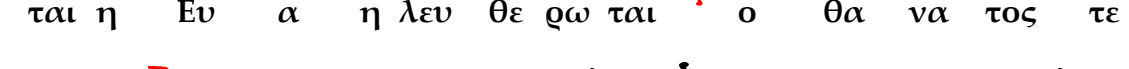
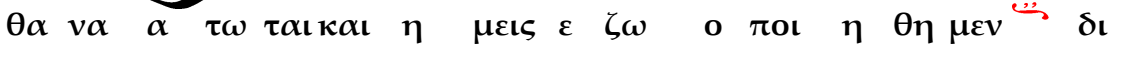
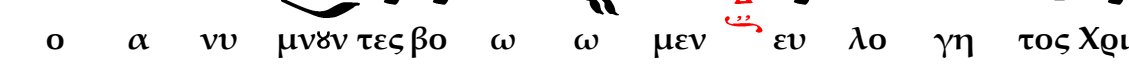

Η ^{Πα} ο ο ον τως ει ρη νη συ Χρι ι στε προς αν ^{Δι}

θρω ω ω που ους Θε ε ε ου ^{Πα} ει ρη η νην την
 ση η ην δι δους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν
 μα α θη η η ταις εμ φο ο ο ο ο ο
 ο ο βους ε δει ει ξας α αυ τους ^{Δι} δο ο ξα α αν τας
^{Πα} πνε ε ευ μα α ο ο ο ραν αλ λα α κα α τε
^{Δι} ε στει ει ει λας τον τα ρα α χο ο ον αυ τω ων
 τη ης ψυ υ υ χης ^{Πα} δει ει ει ξας τας χει ει ει
 ει ει ρας και αι αι του ους πο ο ο ο δα α α ας
 σου ^{Δι} πλην α πι στου ου ουν των ε ε ε ε ε τι τη
 της τρο φη η ης με ε τα λη η η ψει ^{Κε} και
 δι δα χω ω ων α να μνη η η σει δι η νοι
 ξας αυ τω ω ω ων το ο ο ον νουν ^{Πα} του συ νι ε ε
 ναι τα ας γρα α α φας οισ και την πα τρι κην επ α
 γγε λι ^{Δι} ι ι αν κα α αθ υ πο ο σχο ο με ε ε
^{Πα} ε νος και ευ λο γη η η η η η η σας α αυ τους δι
^{Δι} ε ε ε στη η ης προς ου ου ρα α α νον ^{Πα} δι ο

 ο ο συν α αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου ου ου ου

 με εν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ

 ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϛ εκ σϛ

 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν. ̇χ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος A

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος A γι ι ος A

α θα α α α α να α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

A να στα ας εκ τῃ μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τῃ α δε ε λυ σας το κα τα κρι μα τῃ

θα να τῃ Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ι δων τῃ εχ

θρῃ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις A

πο στο λοις ο ε ξα πε στει λας αυ τῃς ε πι ι το κη ρυ

μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη οι

κῃ με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψους κα τη λ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
 μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

τὸ τέλος:
 Κυ ρι ε ε δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελείται συλλειτουργόν)

ᾠχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
σχυντε μεσιτει απρος τον Ποιητην αμετα
αθετη μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπευ
σον εις ικεσιαν η προστατευου
σα αιθεοτοκε των τιμων των σε ε
ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος Δι-θ

Ααγιος ο ο ο Θεο ο ο ο ος
ααγιος ο ο ος ι ι ι σχυρο ο ο ος α
αγιος αθανατος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε
 ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η η η

μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΖ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ς

Ε ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω

η ημων

Χ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός
εν τω Ισ ρα ηλ Χ

με ε γα το ο νο μα αυ τσ

Ε ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω

η ημων

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ και το κα τοι κη

τη ρι ον αυ τσ εν Σι ων

Ε ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω

η μω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Β' Κορ. Γ' 16-18, ζ' 1)

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς «ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντας τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Α λλη λσ σ ι ι α Α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α Α λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι Α λλη λσ σ ι ι α

Χ Δ ευ τε α γα λ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων

A λλη λσ σ ι ι α A α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α A λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι A λλη λσ σ ι ι α

Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τσ εν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

A λλη λσ σ ι ι α A α α α α λλη

λσ σ σ σ ι ι ι ι α A λλη λσ σ σ

σ σ σ σ ι ι A λλη λσ σ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

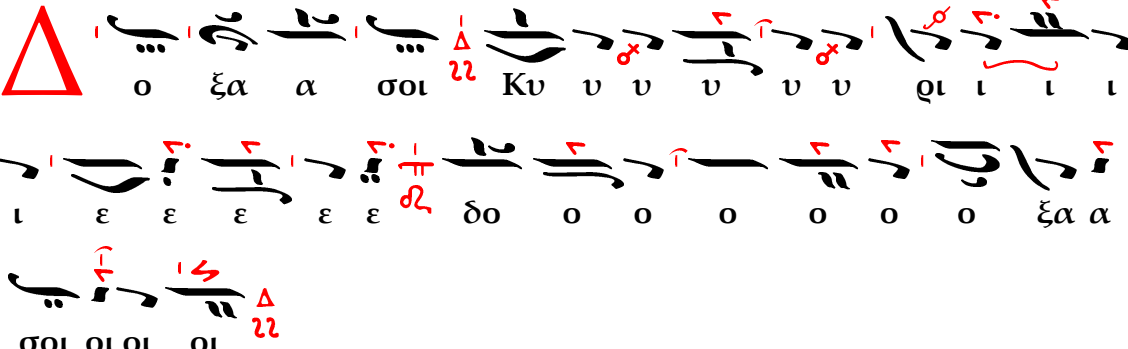
Κυριακῆς Β' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Ϛ' 31-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ

ἀμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

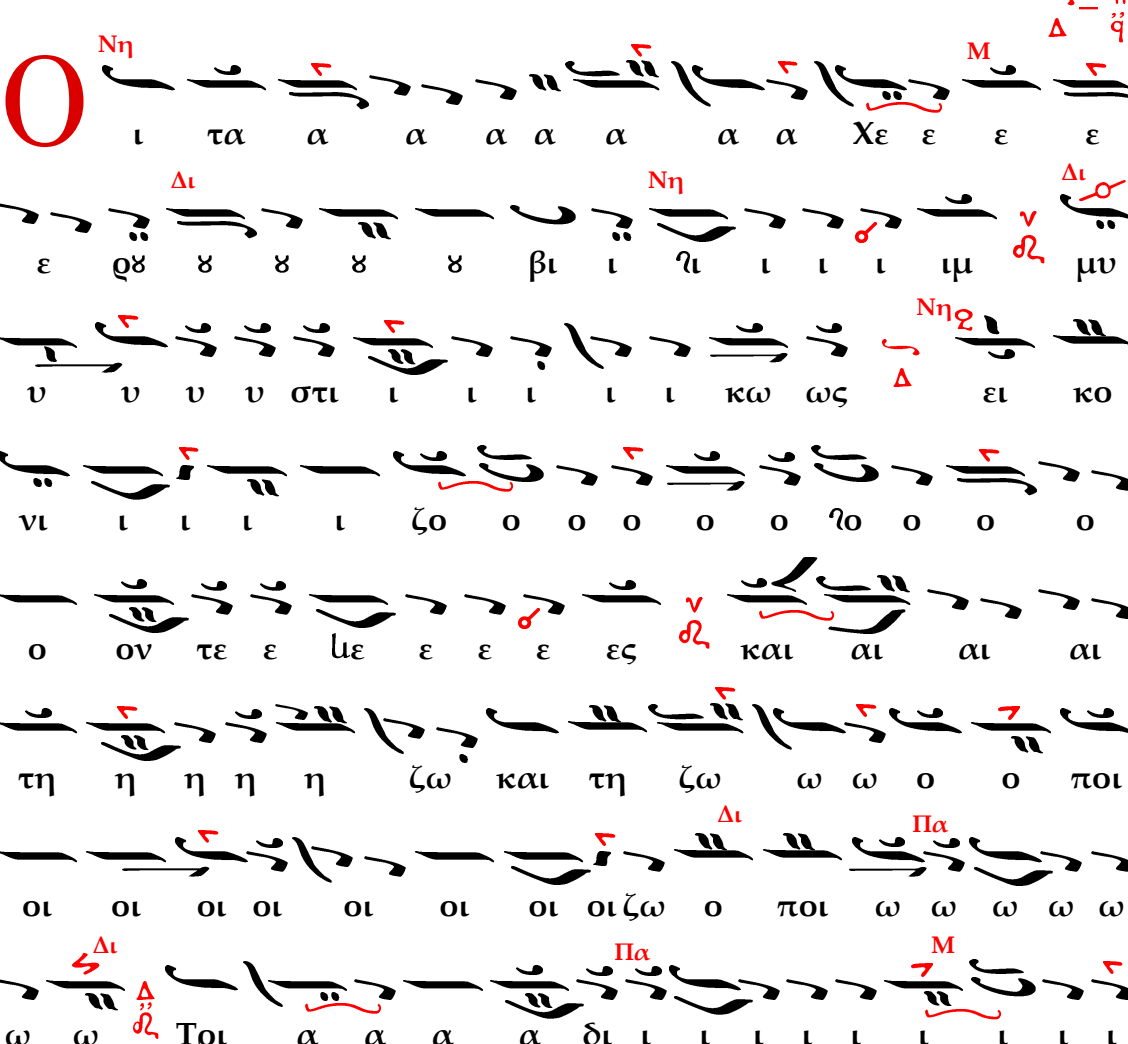
ᾠχος ἰΐ Δι σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Πέμπτῃ.

ᾠχος πδ Νη ρ

 Ο ι τα α α α α α α Χε ε ε ε
 ε ρ ρ ρ ρ ρ βι ι η ι ι ι ι μ μ
 υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι κω ως ει κο
 νι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ον τε ε ιε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η η ζω και τη ζω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω
 ω ω Τρι α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι

B8
 το ον τρι σα α α α α α α το ο ον τρι σα
 α α γι ο ον υ υ υ υ μνον προ ο σα α α
 α α δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ σα δον τε ε
 λιε ε ε ε ες πα α σαν τη ην βι ω ω τι ι
 κη η η η ην α πο θω ω ω ω ω με α
 πο θω με θα α με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι η
 ι ι ι με ρι μνα α ηα α α α αν
 Ως το ον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε λιε ε ε βα σι λε ε α α α α α
 α α των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο με
 ε ε ε ε νοι
 Ταις α αγ γε ε ε ε ε ε λι ι ι ι ι
 ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αις
 ο ο ρα α α α α α α τω ω ως δο ρυ
 φο ρα α α α α α α με ε ε ε ε νον τα

α α α α ξε ε τα α ξε σιν Α λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι α α α α α α α

α α α α α

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Ἦχος πλ' Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^ε_{7x}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν_{δ2}

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν_{δ2}

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν_{δ2}

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^ν_{δ2} Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν₂₂ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν₂₂ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ση ης μϑ ^ν_{δ2}

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^ν₂₂

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

^ν₂₂ και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϑ ^ν_{δ2}

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ^ν₂₂

Τρι α δα ο μο ο ς σι ον και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η
της δοξης σ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις²² ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ς²² ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι
σοις²²

A α α μη η η η ην²² *ή άλλως*

A α α α μη η η η ην²²

A α α α μη η η η η η η η η ην²²

Σ ε υ υ μν ς ς μεν²² σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν²² σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι

ε²² και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς

ς²² ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων²²

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως²² μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η

ηην Θε ε ο ο το ο ο ο κον την α ει μα α
 κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η
 τον και μη η τε ε ε ρα α α α τσ ς Θε
 ς ς ς η η η η μων την τι μι ω ω
 τε ε ε ρα αν των Χε ρσ ς βι ιμ και εν δο
 ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι
 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α αφιμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κσ ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο το ο ο κον σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ' , Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

Ἦχος πλ' Νη ρ

A ^{Nη} ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^Δ μα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον ^Δ την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω ω ω
^{Nη} μη η η η η τον ^Δ και μη τε ε ρα του Θε ε ε
 ου ου η η η μων ^ν την τι μι ω τε ε ε ε
^Δ ραντων Χε ε ρου ου ου βι μι ^ν και εν δο ξο τε ε
^{Nη} ε ε ρα αν ^Δ α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω ω
 ω ων Σε ε ρα α α φιμ ^ν την α δι α φθο ο
 ο ο ρως ^Δ Θε ον Λο ο γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ
 ϛ σαν ^ν την ο ον τως Θε ο το ο ο ο κον ^Δ σε
 ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
^M ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^ν

Ἀναστασίῳ τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος πλ' Νη ρ

A ^{Nη} ξι ον ε στιν ω ως α α λη η

θω ω ως μα κα ρι ι ι ζει εν σε ε την Θε
 ε ο το ο ο κο ον την α ει μα κα ρι
 στο ον και πα να μω ω μη η το ο ον και μη
 τε ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μω ων
 την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου
 βι ι ιμ και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α
 αν α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α
 φι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως
 Θε ον Λο ο γο ον τε κου ου ου ου ου σα α αν
 την ο ον τω σ Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο
 ο με ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη ρ

Δι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν ος
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος ^ε (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{Ζ'} α πο τλ νυν και ε ως

τλ αι ω ω νο ο ος ^Δ